

Atatürk ve Atatürkçölük

Musa Ebu Cafer

8 Kas, 2017

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd âlemlerin Rabbi, hâkimi ve düzene koyucusu olan yüce Allah'a, salât ve selam efendimiz, önderimiz, rahmet ve savaş peygamberi olan Rasûlullah'a, ehli beytine, ashâbı kiramına ve yolunu kıyamete kadar takip edecek mü'minlere olsun.

Kemalizm'i iyi kavrayabilmek için kısaca bu ismin kendisine nispet edilen şahsiyeti, yani Mustafa Kemal Atatürk'ü, inancını, kültür ve karakterini ve yaşadığı dönemde geçirdiği olayları ve bulunduğu coğrafyayı iyi analiz etmemiz gerekmektedir.

Kemal Atatürk'ü değerlendirirken İslam dinine göre ve hayatını en son geçirdiği ve tamamladığı hal üzere değerlendireceğiz. Çünkü bizler her insana iman ve takvasına göre değer vermek zorundayız. İkinci olarak esas olan kişinin hayatını ne ile tamamladığıdır. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmaktadır:

“Şüphesiz İslam'ın en sağlam halkası Allah için sevmen ve Allah için nefret etmendir.”^[1]

Mustafa Kemal, Osmanlı İmparatorluğu döneminde orduda subay görevini üstlenmiş bir şahsiyetti. Küçüklüğünden beri İslam dinine değer verdiği, namazında niyazında ve dinine bağlı olduğu ile ilgili herhangi bir malumat yoktur. Tam tersine abdest almadığı, namaz kılmadığı, içki içtiği, kadınlara düşkün olduğu, batıya hayran olduğu, haram veya helal dinlemediği özellikle hayatının son büyük bir bölümünü içki masalarında, müzikli kadın erkeğin karışık olduğu eğlence partilerinde geçirdiği bilinen, ileride geleceği gibi hatta Allah'a ve İslam'a inanmadığı, şeriatı şiddetle reddettiği dostları ve düşmanları tarafından itiraf edilen bir gerçektir. Soyunun hakikati hakkında da doğrulukları ispatlanmamış olsa da bir sürü şaibeli bilgi bulunmaktadır. Hatta hayattayken ve gerçek yüzü ve niyetinin ortaya çıkmadığı 1921-1922 yıllarında yayınlanmış çeşitli Amerikan gazetelerinde Mustafa Kemal'in Türk olmadığı, Selânikli bir sefarad (sephardic) yahudisi olduğu türünden çokça haber yer almıştır. Yine Mustafa Kemal'in uşağı olan Cemal Granda'nın 'sansürlenmemiş' anılara göre de Mustafa Kemal yahudidir.^[2] Koyu bir Türkçü olan Dr. Rıza Nur'a göre yani Selanik asliye hukuk mahkemesi ilam karar numarası: Adet/451 verilerine göre ise Mustafa Kemal Sırp asıllıdır.^[3]

Mustafa Kemal'in yaşadığı dönemde, Osmanlı İmparatorluğu, iki yüz yıldan beri batının tabiriyle hasta adam dönemini yaşıyordu. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in gelişinden, Osmanlının yıkılışına kadar Yahudiler, Haçlılar

ve genel manada küfür milletleri mürted ve münafıklarla el ele vermiş gece gündüz, İslam'ın otoritesini yıkmaya ve İslam dinini yok etmeye çalışıyorlardı.

Osmanlı son iki yüz senesinde çok kötü dönemler geçirdi. Osmanlıda maalesef ciddi itikadı, menheci ve ameli bozulmalar olsa da birçok asır İslam sancağını taşımış, İslam topraklarını genişletmiş, İslam âlemini kâfirlerin saldırılarından korumuş ve özellikle Yahudilere, Filistin'de devlet kurma fırsatı vermemişti.

Müslümanların halifeliğini elinde tuttuğu için Siyonist Haçlı ittifakı devletleri Osmanlıyı içeriden ve dışarıdan yıkmaya çalışıyorlardı. Dünyayı parsellemeye ve sömürmede yarışa giren batılı güçler 1. Dünya Savaşı'na Osmanlı İmparatorluğu'nu da soktular. Savaş bildiğiniz üzere Osmanlı ve müttefiklerinin hezimetle son buldu.

Osmanlı Devleti, zalim maddeler içeren Mondros Ateşkes Antlaşması'nı imzalamasıyla hâkimiyetini kaybetti. Osmanlı topraklarının bazı bölümleri Fransa, İngiltere ve Rusya arasında bölüştürüldü ve işgal edildi. Bu pastadan Yunanistan da payını aldı. Osmanlı çok kötü ekonomik, siyasi ve askeri sıkıntılara girdi. Topraklarının büyük bir bölümü işgal altındaydı. Müslümanlar zulüm görüyor, kadınlarının örtüsüne el uzatılıyor, İslami değerlere dil uzatılıyordu.

Bu kötü şartlar altında âlimler, salihler ve hassas Müslümanlar bu duruma çok uzun süre sessiz kalamayacaklardı. Bir uyanış, bir silkinme bu ümmeti kaplayacaktı. Çünkü Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in ümmeti gaflet ve günahlara dalsa da; güzel âlimler, basiretli liderler, ümmeti harekete geçirebilirdi. Batılı kâfirler, başkaldırmayı durdurmak için, sözde Osmanlı halkını düşmandan kurtaracak, kaybettikleri izzeti kendilerine geri getirecek ve maddi manevi gerilemeyi onaracak bir adamı seçip onu desteklemeli ve bütün ümmete en büyük kurtarıcı ve kahraman olarak lanse etmeliydiler. Bu misyonu yüklenenecek adamı bulmuşlardı. Subay olan bu şahsiyete yükselme yolunu açtılar ve bir anda Mustafa Kemal yükselişe geçti. Mustafa Kemal, millete düşkün, vatan topraklarını düşmandan kurtaracak, kahramanlıklar sergileyecek ve vatani girdiği maddi ve manevi buhrandan çıkaracak bir rol almalıydı ki halk onu sevsin ve ona inansın. Planladıkları gibi oldu. Osmanlı halkı samimi niyetlerle, sahip oldukları değerli şeylerini feda ederek Mustafa Kemal komutanlığında kurtuluş savaşına girdiler. Batılı ülkeler halkı inandırmak ve kendisini lider görmeleri için Mustafa Kemal'i vatani sözde batı haçlı istilasından kurtardı fikrini kazandırmak için planlı olarak Türkiye'nin topraklarından çıktılar.

Mustafa Kemal'e gizliden destek vererek laikler yardımıyla güçlendirdiler.

Güçlenince Osmanlıdan kalan hâkimiyet ve devlet adamlarını devre dışı bıraktı. Son Osmanlı padişahının padişahlığını ilga etti ve Osmanlının başkenti olan İstanbul'dan yetkileri alarak Türkiye'ye yeni başkent tayin ettiği Ankara'ya devretti. Sonra İslam adına ne kalmışsa hepsini devre dışı bırakmak için devrimlere başladı. Tabi bu güçlü duruma gelebilmek için bir müddet İslam dinine saygı görünümü sergiledi. Tekbir ve ayetlerle meclisi açtı. Kurbanlar kestirdi. Halka hutbe verdi. Bazı sakallı din adamlarıyla fotoğraflar çektirdi. Yapmış olduğu devrimler ve İslam'a aykırı devrimleri yaparken itiraz eden muhalifleri hapislere atması, bir kısmını idam etmesi, aslen onun İslam diniyle bir alakasının olmadığını çok açık bir şekilde göstermektedir.

Yapmış olduğu devrimlere şöyle bir göz atacak olursak:

01: 23 Nisan 1920 Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı

23 Nisan 1920'de "Egemenliğin Kayıtsız Şartsız Ulusa Ait Olduğu!" belirtilmiş ardından bu yeni düzenin kurulması için hızla çalışmalar başlatılmıştır.

Bu düzenlemeye göre yasalarda, İslam'ın hükümlerinin iptali ve hüküm vaaz etme hakkının millete verilmesi söz konusudur.

02: 1921 Teşkilatı Esasiye Kanunu

Bu kanun bir sürü madde ihtiva eder. En önemli maddeler: Yasama, yürütme ve yargı meclise aittir. Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir! Savaşa ve barışa TBMM karar verir.

Bu kanuna göre Allah'ı Teâlâ'ya ait olan kanun koyma özelliği Allah'tan alınıp millete yani millet meclisine verilmiştir.

03: 29 Ekim 1923 Cumhuriyetin İlanı

Cumhuriyetin Manası: Halkın egemenliğini kendi elinde bulundurduğu ve bunu, arasından seçtiği milletvekili aracılığıyla kullandığı bir yönetim şeklidir.

İslam'da egemenlik hakkı sadece Allah'ı Teâlâ'ya aittir. Müslümanların devleti Kur'an ve Sünnete göre şekillenir.

04: 3 Mart 1924 Halifeliğin Kaldırılması

Müslümanların yönetim şekli halifeliktir. Yani Müslümanların hem dini işleri hem de dünyevi işlerine Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in varisleri olan halifeleri bakarlar. Müslümanların dinlerini ve dünyalarını ıslah etmeyle mükellef olan bu halifelik müessesesi Müslümanların başkanlığı

konumundadır. Mustafa Kemal, İslam'ı tamamıyla yürürlükten kaldırmak için Hilafeti kaldırmış yerine Batı tarzı başkanlık getirmiştir.

05: 20 Nisan 1924 Anayasanın Kabul Edilmesi

Bu anayasada şu belli başlı maddeler vardı:

Madde 1: Devletin Yönetim şekli [Cumhuriyettir](#).

Madde 2: Türk Devleti'nin dili [Türkçe](#), başkenti [Ankara](#)'dır.

Madde 3: [Egemenlik](#) kayıtsız şartsız milletindir. Bu egemenliğin tek temsilcisi [TBMM](#)'dir.

Hükümet sistemi yerine kabine sistemi getirilmiştir. [1928](#) yılında “Devletin dini İslamdır.” ibaresi çıkarılmıştır.

1930 yılında kadınlara da seçme ve seçilme hakkı verilmiştir. 1937 yılında laiklik ilkesi anayasaya girmiştir.

06: 1924-1937 Mecellenin Kaldırılması

Mecelle-i Ahkâm-ı Adliye veya kısaca **Mecelle**, 1868-1876 yılları arasında [Ahmet Cevdet Paşa](#) başkanlığındaki bir komisyon tarafından derlenen İslami özel hukuk (medeni hukuk) kurallarını içeren kanunlar manzumesidir. [Osmanlı İmparatorluğu](#)'nun son yarım yüzyılında [şer'i](#) mahkemelerde hukuki dayanak olarak kullanılmıştır. Bu kanunlar Kur'an ve Sünnetten alınmıştır.

07: 1924 Şeriyye Mahkemelerinin Kapatılması

Osmanlı İmparatorluğu kurulduğundan beri yönetimini ve mahkemelerdeki kanunlarını İslam ahkâmına göre düzenlemiş ve adli mercilerde İslam hukukunu geçerli kılmıştı. Mustafa Kemal 1924'te Şeriatla hükmeden mahkemeleri kaldırmış, yerine Batı Hristiyanlarının belirlediği beşeri hukuka dayalı olan günümüz mahkemelerini getirmiştir.

08: 3 Mart 1924 Öğretimin Birleştirilmesi

Türkiye'de eğitim alanında reform yapabilmek; millilik, laiklik, modernlik esaslarını uygulayabilmek için eğitim kurumlarının birleştirilmesine karar verildi. Böylelikle asırlardır süre gelen İslami eğitime dayalı medreselere son vermek için zemin hazırlanmıştır. Yerini, laiklik ve demokrasi esasına dayanan müfredatını Avrupalılardan almış okullar açılmıştır.

9: 1924 Medreselerin Kapatılması

Yüzyıllardır İslami ilimler öğreten medreseleri kapatmaktan amaç Müslüman halkı İslam'dan bihaber kılmak ve toplumu âlimsiz bırakmaktır.

10: 17 Şubat 1925 (Öşür) Vergisinin Kaldırılması

İslam hukukuna göre zengin konumunda olan her bir Müslüman mallarının zekâtını fakirlere ödenmesi için zekâtını devlete ödemek zorundadır. Ödenen zekâtlardan biri de araziden elde edilen mahsulün onda birini ödemesidir. Buna arazi zekâtı yani Öşür denir. Bu zekât çeşidi kaldırılmış yerine devlete ödenecek olan değişik şekillerde belirlenmiş halkı sömüren ağır vergiler getirilmiştir.

11: 25 Kasım 1925 Şapka Kanunu

Müslümanların başlarına giydikleri sarık takke gibi başlıklar yasaklanmış Batı kültürü ve Yahudi geleneği ürünü olan şapka getirilmiş, herkes satın almaya ve giymeye mecbur kılınmış, giymeyenler hakkında cezalar uygulanmış, hatta İskilipli Atıf Hoca gibi âlim ve Müslümanlar şapka devrimine başkaldırdıklarından dolayı hapsedilmiş sonra idam edilmişlerdir.

12: 30 Kasım 1925 Tekke ve Zaviyelerin Kapatılması

Aslen İslam'a göre Tekke ve Zaviye yoktur. Onun yerine cami ve medrese vardır. Ancak tasavvufçular yapabilecekleri bazı bid'at olan ibadetleri rahatlıkla yapabilmek için Tekke ve Zaviye inşa ediyorlardı. Mustafa Kemal bu binaları bid'at oluşlarından dolayı değil, İslam dinine nispet edildiklerinden dolayı kaldırıp yasaklamıştır.

13: 1925-1935 Takvim, Saat ve Ölçülerde Yapılan Değişiklikler

Var olan takvim iptal edilmiş, özellikle Hristiyan dünyasının kullandığı miladi takvim seçilmiş, Müslümanların tatil yaptıkları Cuma günü iptal edilmiş, Yahudi ve Hristiyanların tatil yaptıkları Cumartesi ve Pazar günleri tatil olarak belirlenmiştir.

14: 1926-1934 Türk Kadınının Medeni ve Siyasi Haklarına kavuşması

Osmanlı döneminde kadın İslami kurallara tabi idi. Örtülü olmak zorundaydı. Onurunu ve namusunu korumak için erkeklerle karışmasına sebebiyet veren her türlü ortamlarda çalışmasına müsaade edilmezdi. Mirasta şeriata göre erkeğin yarı hakkını alır, şahitlikte erkeğin yarısı olarak görülür bir erkekle

beraber şahitlikte iki kadın istenirdi. Bu uygulama Allah'ı Teâlâ tarafından belirlenmiştir. Mustafa Kemal bu anlayışı yıktı. Kadınların batı kıyafetler giyip kamu alanlarına girmesine, erkeklerle aynı meslekleri paylaşması ve siyasi alanlara girip yönetici olmasını teşvik etmiştir. Mirasta ve şahitlikte erkek gibi kılınmıştır.

15: 17 Şubat 1926 Medeni Kanunun Kabulü

İlan edilen Türk Medeni Kanunu ile birden çok kadınla evlenme kaldırıldı. (Hâlbuki Allah'ı Teâlâ erkeğe adalet yapma şartıyla dört eşe kadar izin vermiştir.)

Küçük yaşta evlenmeler yasaklandı. (İslam'da caiz olan şeyler yasaklanmıştır!)

Boşanma konusunda erkeğe tanınan haklar, kadına da tanındı. (İslam'a göre boşama erkeğin elindedir. Geçimsizlik esnasında kadı yani hâkim uygun görürse kadını boşayabilir.)

Miras konusunda kadın-erkek eşitliği sağlandı (Hâlbuki İslam'a göre erkek kadının iki katını alır.)

16: 1926 Türk Ceza Kanunu

Türk Ceza Kanunu 1926 yılında, [1889](#) tarihli [İtalyan](#) Zanardelli Yasası esas alınarak hazırlanan ve [TBMM](#)'de kabul edilen yeni ceza kanunudur. Türk Ceza Kanunu yürürlüğe girdiği tarihten itibaren çeşitli tarihlerde toplam 54 kez değişikliğe uğradı. Bunlardan en önemlisi [1936](#)'daki değişikliktir. (Bu kanun beşeri sistem olduğu için bir asırdan kısa bir süre içinde onlarca defa değiştirilmiştir. Hâlbuki Allah'ı Teâlâ'nın kanunu 1400 senedir aynıdır ve Kıyamet kopana kadar değişmeden kalacaktır.)

17: 1926 Maarif Teşkilatı Hakkında Kanun

[2 Mart 1926](#) tarihinde Türkiye'de, ilkokul, lise ve yükseköğretimin belli esaslara göre düzenlenmesi için Maarif Teşkilatı Kanunu kabul edildi. Devletin izni olmadan okul açılmayacağı belirtilerek okullarda hangi derslerin ne şekilde okutulacağı belirlendi.

Eğitim sistemi düzenlendi. Bugünkü eğitim sistemi ana çizgileri ile kuruldu. Okul açma yetkisi Milli Eğitim Bakanlığına verildi. Yabancı okullarda Türkçe Tarih Coğrafya ve Felsefe derslerinin Türk öğretmenler tarafından okutulması karara bağlandı. Tefsir ve Tefsir Tarihi, Hadis ve Hadis Tarihi, Fıkıh Tarihi,

Kelâm Tarihi gibi dersler, müfredattan kaldırılmıştır. İlköğretimin ücretsiz ve mecburî olduğu belirtildi. Karma eğitim ilkesi kabul edildi.

18: 1 Kasım 1928 Harf Devrimi

Osmanlı döneminde kitaplar, yazışmalar ve genel anlamda yazı Arapça harfleriyle yapılırdı. Türklerin İslam'a girmesiyle Arapça harflerde hayatlarına girmişti. Hiçbir sıkıntı duymadan bu harfler kullanılarak Türkçe yazılıyordu. Tıpkı Pakistan, Afganistan ve İran gibi birçok devlet Arapça konuşmamasına birinin dili Urdu, birinin Peştu ve diğerinin Farsça olmasına rağmen Arapça harfler ile istediklerini yazabiliyorlar. Amaç İslam'ı kalplerden kazımak olduğu için Mustafa Kemal yüzlerce yıldır halkın kullandığı Arapça harfleri kaldırıp yerine kâfirlerin kullandığı Latin harflerini getirmiş, bir gecede bütün Osmanlı kitapları büyük ilmi hazine çöpe atılmıştır. Şuanda Türk halkı Arapça karakterleri bilmediğinden dolayı Osmanlıdan kalma ilmi hazinelerden istifade edememektedir.

19: 21 Haziran 1934 Soyadı Kanunu

Daha evvel çocuk babasına nispet edilerek tanınırdı. Mustafa Kemal, İslam'dan gelme bu kültürü kaldırıp yerine soyadı kanunu getirildi. Birçok aileye saçma sapan isimler kullanılarak soyadı yapıldı.

20: 3 Aralık 1934 Kılık ve Kıyafette Değişiklik

Erkeklerle ait başlıkları düzenleyen Şapka Kanunu'nun çıkmasından sonra toplumun bir kesiminde kadın kıyafeti konusunda da bir yasa çıkması için beklenti oluşmuş ve kimi basın organları bu konuda hükümeti teşvik edici yayın yapmışlardı. Ancak hükümet bu yönde bir karar almadı. Ne var ki birçok yerel yönetim, 1925-1934 tarihlerinde kadınların çarşaf ve peçeyi bırakıp batı kültürü kıyafetler giymesi için yasak ve cezalar getirdi. Örneğin [Tirebolu](#) Belediyesi 7 Ekim 1926'da aldığı kararla ilçede peçe takılmasını yasakladı ve peçesini 48 saat içinde çıkarmayan kadınların cezalandırılacağını ilan etti; [Trabzon](#) Vilayet Meclisi Aralık 1926'da aldığı bir kararla peçeyi yasakladı, peçe takmaya devam edenlerin karakola sevk edileceğini açıkladı. 1934 yılı sonunda [Bodrum](#) Kent Konseyi kadınların çarşaf ve peçe takmasının yasaklanmasına, yasağa uymayanların belediyece cezalandırılmasına karar verdi.

Devlet memurlarına şapka giyme zorunluluğu getiren bakanlar kurulu kararnamesinin çıktığı 2 Eylül 1925 günü çıkarılan din adamı dışındaki kişilerin cübbe ve sarık giymeleri yasaklanmıştı. Buna aykırı davranışlar, bir yıla kadar hapisle cezalandırılacaktı. 1934 yılında ise din adamlarının dini kıyafetlerini

sadece ibadet yerlerinde giymelerine dair bir yasa çıkarıldı. Hükümetin meclise sunduğu yasa önerisinin gerekçesi şöyleydi:

“Din ile devletin ayrılığını ve dini değerlerin devlet hayatı dışında sırf vicdani bir nitelikte kalıp memleketin devlet hayatında dinin hiçbir etkisi olmamasını, yani laiklik esasını devrimin ve rejimin ana ilkesi tanımış olan Cumhuriyet hükümeti bu yolda attığı adımların doğal bir sonucu ve gereği olarak ruhanilerin dini kıyafetlerini ancak ayinler sırasında taşıyıp, ayinler dışında herhangi bir bireyin taşıyabileceği kıyafetlerde bulunması konusunu gerekli görmüştür.”

Mustafa Kemal’in Müslüman olduğu, İslam dinine çok saygılı olduğu, namaz kılıp Kur’an okuduğu, Kur’an-ı Kerim’i Türkçe’ye tercüme ettirdiği, hutbe okuduğu gibi yazılar çok olsa da bir insanın söylemleri değil faaliyeti doğruluğunu gösterir. Bir çocuk anne-babasına “Ben sizi çok seviyorum” dese de eğer anne babasına küfredip dövüyorsa ve onlara zulmediyorsa istediği kadar sevdiğini söylese de hiç bir akıl sahibi onun doğru sözlü olduğunu kabul etmez.

Buna binaen Mustafa Kemal’in yapmış olduğu bu devrimler onun İslam ile alakasının olmadığını açık bir şekilde göstermektedir. Buna ek olarak bazı ileri gelen kimselerin ve bizzat kendisinin konuşması yine bu gerçeği teyit etmektedir.

“Kazım Karabekir'in belirttiğine göre, Atatürk ona din ile ilgili olarak “dini olanların kazanamayacağını” ve “fakir kalmaya mahkûm olduklarını” söyleyip netice olarak önce din anlayışını kaldırmak gerektiğini söylemiştir. Ayrıca İslam dinine ilişkin olumsuz sözleri de bulunmaktadır. Kazım Karabekir'in anlattığı üzere, Atatürk Balıkesir'de hutbe okumasına karşın daha sonra Kur'an ve Muhammed ile ilgili olumsuz sözler etmiştir.”[\[4\]](#)

Farklı bir görüşe göre, 1926-27 yılları arasında Atatürk ile röportaj yapan Grace Ellison, 1928 yılında yayımlanan “Turkey Today” adlı kitabının 24. sayfasında Atatürk'ün kendisine şunları söylediğini yazmıştır:

“Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum. Hükümetini ayakta tutmak için dini kullanmaya gerek duyanlar zayıf yöneticilerdir. Adeta halkı bir kapana kısıtırlar. Benim halkım demokrasi ilkelerini, gerçeğin emirlerini ve bilimin öğretilerini öğrenecektir. Batıl inançlardan vazgeçilmelidir. İsteyen istediği gibi ibadet edebilir. Herkes kendi vicdanının sesini dinler. Ama bu davranış ne sağduyulu mantıkla çelişmeli ne de başkalarının özgürlüğüne karşı çıkmasına yol açmalıdır.”

Öte yandan 1937 yılında yaptığı Meclis konuşmasında şu sözleri söylemiştir:

“Bizim devlet idaresindeki ana programımız Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler bizi idarede ve siyasette aydınlatıcı ana hatlardır. Fakat bu prensipleri gökten indiği sanılan kitapların dogmaları ile asla bir tutmamalıdır.” ^[5]

Konumuza dönecek olursak gerek Mustafa Kemal döneminde ve gerekse akabinde İsmet İnönü döneminde Şeriat elden gidiyor söylemiyle kıyam etmiş, başkaldırmış ve isyan etmiş çok sayıda grup ve fertler çıksa da bütün bu cemaat ve fertlerin kıyımı kanla bastırılmış. Bir kısmı idam edilmiş, bir kısmı cezaevlerinde uzun yıllar tutulmuş ve bir kısmı yurt dışına kaçmak mecburiyetinde kalmıştır. Şeyh Said kıyımı buna en açık örnektir. Mustafa Kemal’den bu yana Müslümanlar, Kemalistlerden çok zulüm ve baskılar gördüler. Halen görmekteler.

Maalesef Osmanlı’nın yıkılmasından sonra Türkiye Cumhuriyeti öyle hallere geldi ki, neredeyse ne siyasi alanda ne kültürel alanda ne eğitim alanında ne askeri alanda ne de sosyal alanda Almanya’dan veya İngiltere’den veya Fransa’dan bir farkı kalmıştır.

Hayatın her alanından İslam, Kemalistler tarafından uzaklaştırılmış, yerine batı kanun ve modeli getirilip hâkim kılınmıştır. Türkiye’nin her tarafı şirk ve küfür bataklığına dönüşmüştür. Basın yayın kanalları gece gündüz küfür içeren hatta İslam dini ile alay eden program ve filmler yayınlamaktadır. Her yerde faiz, içki, zina, kumar, çıplaklık kol geziyor. İnna lillah ve inna ileyhi raciun.

Atatürkçülük ya da Kemalizm, kelime anlamı olarak [Mustafa Kemal Atatürk](#)’ün düşüncelerinin ve görüşlerinin takipçisi olmak, [Atatürk milliyetçiliğine](#) bağlı, belirli bir sınıf desteğine dayanmayan; geri kalmış safsata ve batıl itikatlardan güç alan kurumlar yerine akla ve bilime dayanan kurumları getirmeyi amaç edinen, [anti-emperyalist](#) ideoloji olduğunu, Atatürkçüler beyan ederler.

Tabi ki biz de uydurmalara, hurafelere ve İslam itikadını bozan oluşumlara karşıyız. Ancak bu hurafelere karşı olmak farklı bir şey, Atatürkçü olup bu hurafelere karşıyız etiketiyle İslam’ı kötülemek, İslam’a karşı olmak ve toplum olarak İslam’dan yüz çevirmek farklı bir şey. Yani Osmanlı Devletinde İslam itikadına aykırı oluşumlar, safsata ve hurafeler yer edindiye, bunun çözümü Halifeliği kaldırmak, İslam’ı geri plana atmak değil, Halifeyi ve Devleti ıslah etmektir. Halifeyi denetlemek, toplumu eğitmek, Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in yöntemlerini kullanmaktır. Kur’an ve Sünnete geri dönüş sağlayarak, yöneticileri ve toplumu ıslah etmektir.

Kemalistler devlet anlayışlarını Atatürk'ün ilkeleri; yani Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik, Halkçılık, Devletçilik, Laiklik ve İnkılapçılık üzerine temellendirirler. Şüphesiz böyle bir temellendirme İslam'a aykırı olduğundan dolayı bu görüşü benimseyen bir kişinin İslam ile bir alakasının kalmayacağını dinini azıcık bilen her aklıselim anlar.

Türkiye'de yaşayan halkın bir kısmı gerçek Kemalist'tir. Mustafa Kemal'in görüşlerini tamamıyla benimser, din ile hiçbir alakaları yoktur. Hatta ibadetlerden ve Müslümanlardan nefret ederler.

Bir kısmı ise namaz kılar, oruç tutar ancak Mustafa Kemal'in görüşlerine saygı ve sevgileri vardır.

Bir kısmının din ile hiçbir alakaları yoktur. Ancak Atatürkçü takınırlar. Böylece Atatürkçülükten nemalanıp kendilerine bir dayanak ve menfaat sebebi edinirler.

Bir kısım hoca ve dindar geçinen kesim vardır ki; yine bunlarda nemalanıp fayda elde etmek ve otoritede bir pay sahibi olmak için Atatürkçü takınırlar, Mustafa Kemal'i çok sevdiklerini, ona ve görüşlerine saygı duyduklarını söylerler.

Bir kısmı ilimden ve vakıadan habersiz oldukları için ne Mustafa Kemal'i tanırırlar ne de ilkelerini bilirler. Sadece büyük bir devlet adamı ve kurtarıcı olarak zannederler.

Maalesef Türkiye'de ismen Müslüman Atatürkçüler yayılıp çoğaldı. Fakat son dönemlerde Atatürk sevgi ve kutsallığının gün geçtikçe azaldığı görülmektedir. Kemalistler eskisi kadar güçlü değiller. Sesleri eskisi kadar çıkmamaktadır. İslam'a yönelik Allah'a şükür artmakta ve gençlik Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e daha çok yönelmeye başlamıştır. Elhamdulillah.

Her hâlukarda şu bir gerçektir; Atatürkçülük ideolojisi, ilke ve inkılapları tamamıyla İslam'a aykırıdır. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in getirdiği dinle çelişmektedir. Bir Müslüman hem Müslüman hem de laik, kemalist olamaz. Ya Müslümandır egemenliği Allah'a ve Rasûlü'ne verir. İslam dinine göre yönetilmeyi ister. Ya da egemenliği millete verir. Laiktir. Dinin siyasi hayata müdahale etmesini kabul etmez. Bu kimsenin İslam ile bağı kalker.

Bir ayette Allah'ı Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Kim İslam’dan başka bir din (sistem, ideoloji, yönetim) isterse ondan kesinlikle kabul edilmeyecek ve ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.” ^[6]

Şeriatın dışındaki her “...izm” ve **ideoloji** cahiliyedir, batıldır ve küfürdür. Rabbim hakkıyla dinimize dönüp İslam’a sarılmayı, Rabb olarak Allah’ı, anayasa olarak Kur’an ve Sünneti, lider olarak Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’i kabul etmeyi cümlemize nasibi müyesser eylesin.

Davamızın sonu yüce Allah’a hamd etmektir.

[1] İmam Ahmed

[2] Cemal Granda, Atatürk’ün Uşağı

[3] Dr. Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım

[4] Kâzım Karabekir Anlatıyor, Uğur Mumcu, Tekin Yayınevi, 5. Basım, s.40, 1993

[5] tbmm.gov.tr

[6] Âl-i İmrân Sûresi 85. Ayet Meali